

Jeg er flere ganger blitt spurt om Lyngør har en Lyngørsang, og da har jeg svart at det er mange som mener at sangen Olaug Aamot skrev i 1929 er Lyngørsangen.

Den ble første gang fremført 17. mai 1929 av 4 elever som gikk i 4 klasse på Lyngør skole: Martha Marie (Mette) Andersen (Ellingsen), Mathilde Olsen (Stiansen), Anne Margrethe (Tulle) Pedersen (Schwabe Hansen) og Åse Marcussen.

Melodien som ble brukt under urfremføringen var «Og mannen ville fra nissen flytte» Kilde: Mette.

Melodien til folkevisa "Å Ola, Ola min eigen unge" kan også brukes til sangen. På enkelte sangtekster har melodien vært »Stevtone».

Denne stevtonen kan kanskje være den samme som "Å Ola, Ola min eigen unge". Dette vet jeg ikke, kanskje noen andre vet?

Sangen forteller litt om hva en av de gode lærerinnene gjerne ville at elevene skulle få med seg fra Lyngør og skolen der.

Olaug Aamot kom til Lyngør i 1922. Hun var først lærerinne i småskolen, men overtok i 1923 stilling som lærerinne i storskolen.

Frk. Aamot var en helt uvanlig dyktig lærerinne. Som så mange av Lyngørs lærere før henne, var hun uteksaminert fra Stord. Hun ble i Lyngør til 1937 da hun flyttet til Stord for å undervise ved lærerskolen der.

I Lyngør var hun meget aktiv. Hun fikk i gang virksomhet også utenfor vanlig skoleundervisning. Ungdomsklubben «Krabba» var et av hennes tiltak.

Hun representerte lærerinnene i skolestyret og var også valgt inn i herredstyret i Dypvåg. Frk Aamot var sterkt savnet i Lyngør da hun sluttet.

Hun var født 1899 i Østre Gausdal og døde i 1950.

(Kilde: Trekk av Lyngør skoles historie v/ Simon Marcussen (1989))

Lyngør

Olaug Aamot

Det beste stedet jeg vet å nevne,
som jeg vil elske med all min evne.

Det stiger rent opp av havets blå,
med heier nakne og holmer grå.

Men ser du at i hver liten revne,
der blomstrer lyngen av beste evne.
Og trær og blomster der frodig gror,
så snart at frøet blir lagt i jord.

Og rundt omkring ligger ville havet
så blått i solen, så hvitt i kavet.
Og kraft og livsmot vi av det får,
og håp og drømmer det om oss står.

Og helst ved vannet i ly av heien,
der ligger hjemmene tett ved veien.
Ja, hvite hus som en perlesnor,
omslynger Lyngør fra syd til nord.

I Lyngør her har vi alle hjemme,
og Lyngør deg vil vi aldri glemme.
I Lyngør har vi vår far og mor,
i Lyngør alle de kjære bor.

Og vi vil holde deg høyt i ære
ved alltid rene og gode være.
Det rene friske her er blåst inn,
skal alltid merke vårt hele sinn.